

Điều Văn Tiên Đưa AH Trần Văn Thu

Đỗ Hữu Hứa

Kính thưa quý Thượng Tọa, thưa quý ông bà, quý cô bác, quý anh chị, tôi xin quý vị cho tôi có vài lời chia tay với anh Trần Văn Thu.

Anh Thu ơi,

Được tin Anh ra đi tôi bàng hoàng sững sốt kinh ngạc ... không dè Anh đi lẹ thế!

Trước đây khoảng hai tháng thì anh cho biết là mổ cườm (*cataracte*) mắt phải rồi tháng sau mổ mắt trái, có đau óm hay việc gì anh đều cho tôi biết. Chuyện anh đi Toulouse thăm con gái cưng của Anh thì tôi không được hay; Cháu Trần Lệ Trang có cho tôi biết là Anh bị té và vô bệnh viện vì bị chấn thương não sọ (*traumatisme crânien*). Đang khỏe mạnh đó mà hai tháng sau đã thành người thiên cổ!! Âu là số mệnh: Anh sinh ngày 5-1-1936 nhằm ngày 11-12 năm Ất Hợi, mất ngày 18-2-2019 nhằm ngày 14-1 năm Kỷ Hợi; sinh và chết cùng năm tuổi Hợi, thọ 85 tuổi.

Anh Thu ơi, khi còn ở Việt Nam tôi đã được biết anh thuộc gia đình

danh giá. Thân phụ Anh là cụ Trần Văn Ngọc, kỹ sư Tổng Giám đốc Tổng Nha Địa Chánh và là giáo sư dạy môn Địa Chánh tại tôi tại Trường Cao Đẳng Công Chánh năm 1953. Anh đã tốt nghiệp viện Quốc Gia Địa Dư học Paris, Tiến sĩ Viện Đại học Pháp. Sau khi về nước, từ 1963 đến 1975, Anh làm Giám đốc Nha Thủy Vận Saigon, Giáo sư các Trường Cao Đẳng Công Chánh Saigon và trường Cao Đẳng Nông Nghiệp Cần Thơ.

Sau 30-4-1975 Anh cũng bị đi học tập cải tạo mà Anh gọi là "*tù cải tạo*" như hàng vạn người khác trong đó có tôi.

Sau khi được trả tự do, Gia đình anh định cư tại Paris. Từ 1978 đến 2001 anh tòng sự tại Viện Quốc gia Địa Dư Pháp. Anh cho biết đã đi làm việc rất nhiều nơi nên quen biết nhiều nhân vật cao cấp ở Pháp cũng như ngoại quốc. Có lần họp bạn tại nhà anh chị Tôn Thất Thiện - Hồng Cúc, anh có cho xem cuốn an bum có nhiều ảnh anh chụp với các vị cao cấp Pháp và ngoại quốc làm tôi ngạc nhiên không ít.

Từ năm 1982, cách đây 36 năm, tôi hân hạnh được làm việc chung với anh trong nhóm Ái hữu Công Chánh mà bác Khúc Đản làm trưởng đoàn. Khi bác Khúc Đản mất vào năm 1999 thì anh cùng tôi làm thành viên trong Ban Đại Diện Ái hữu Công Chánh Pháp. Hàng năm có tổ chức những cuộc họp mặt Công Chánh - Công Nghệ và tiếp đón bạn bè từ phương xa đến ... Trong mọi cuộc hội họp quan hôn tang tế, anh

là người tích cực phụ giúp anh trưởng ban đại diện, trước đây là anh Trương Như Bích bây giờ là anh Hoa Trường Xuân. Anh là người thường xuyên đóng góp bài vở xuất sắc cho Lá Thư Công Chánh.

Về sinh hoạt cộng đồng, là một người có tinh thần quốc gia chân chính, anh luôn luôn có mặt trong các buổi biểu tình, buổi hội họp, hằng say phát biểu ý kiến và tranh đấu cho quyền lợi đất nước, ước mong nước Việt Nam được độc lập tự do, dân Việt được ấm no hạnh phúc.

Anh là người trọng nghĩa khinh tài, thường xuyên đóng góp giúp đỡ Anh Em Thương Phế Binh Việt Nam Cộng Hòa.

Anh rất thương yêu vợ con, thường tỏ ra vui vẻ hãnh diện về 2 gái, 1 trai thành đạt rực rỡ, tốt nghiệp nhiều trường Đại Học cao cấp và rất hiếu thảo; đó là các cháu Trần Lệ Trang, Trần Lệ Tâm, Trần Duy Thông. Ngoài ra còn có cháu ngoại tên Thibault tốt nghiệp kỹ sư được mấy năm nay Từ khi Chị mất, anh thường xuyên bị mất ngủ có lẽ vì nhớ thương Chị nhiều nên đâm ra trầm cảm mất ngủ ... Anh còn nhớ chẳng hai đứa mình cùng cảnh ngộ (sống đơn cô vì vợ mất), nên thường thăm hỏi nhau và tâm sự vào ban đêm khuya khoắt và tôi thường khuyên Anh nên đi ngủ sớm và tránh dầm sương giải nắng

Anh khi nào cũng vui vẻ, lời lẽ khiêm tốn, anh hòa đồng với mọi người, trân trọng tình bằng hữu nên ai cũng mến phục thương yêu Anh.

Sự ra đi đột ngột của anh là một mất mát lớn lao cho gia đình, cho bạn bè và cho hội Ái Hữu Công Chánh tại

Pháp cũng như tại các nước khác. Riêng đối với tôi thì còn đâu những đêm dài hai đứa mình tâm tình trong đêm vắng quạnh hiu ... Buồn, buồn lắm anh ơi!

Anh Thu ơi,

Ai trong chúng ta cũng biết rằng đời là vô thường, sắc sắc, không không; có đó, mất đó, có tụ, có tan, có đến, có đi, có sinh, có tử ... nhưng không ai tránh khỏi ngậm ngùi buồn đau khi có thân nhân bạn bè vĩnh viễn ra đi.

Anh đã làm xong bổn phận với tổ quốc, với gia đình, ông bà, cha mẹ, vợ con ... anh dứt bỏ cõi đời ô trọc, đầy nhiễu nhương, vui ít buồn nhiều này, anh đi về cõi Vĩnh Hằng, nơi đó anh gặp lại những người thân thương và nhất là Chị, anh sẽ sống trong một thế giới AN LẠC, VÔ ƯU ...

Vĩnh biệt anh.

Đỗ Hữu Hứa

